

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๔). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.)
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๕). **การจัดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา**. กรุงเทพฯ : การวิชาการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). **แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ**. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). **คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนรวม (ระดับช่วงชั้นที่ ๑ – ๒)**. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- เกษม กุลชิงชัย. (๒๕๔๒). **ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกษกกาญจน์ จินะกานนท์. (๒๕๔๕). **การใช้ข่าวและเหตุการณ์เพื่อการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรมเบญจศีล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คุณ โทจันทร์. (๒๕๓๒). **พระพุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จริยา ผ่าน้อย. (๒๕๔๖). **ผลสัมฤทธิ์ผลและความคงทนในการเรียนพระพุทธศาสนาของนักเรียน ประถมศึกษาที่ ๓ โดยใช้การ์ตูนสามมิติ**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอก ธนะสิริ. (๒๕๓๓). **สมาธิกับคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ : แปลน พับลิชชิ่ง.
- ชะโนย สงวนทรัพย์. (๒๕๒๕). **การศึกษาพฤติกรรมของครูดีเด่นสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ณรงค์ กันทอินทร์. (๒๕๔๒). **ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพุทธศาสนาของครูและนักเรียนชั้น ประถมศึกษาที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพวรรณ แสนมงคล. (๒๕๔๗). **การประเมินโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ของโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์เชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บัญชา แก้วส่อง. (๒๕๒๒). การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมือง และชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิ่น มุกกันต์. (๒๕๑๔). แนวสอนธรรมตามหลักสูตรนักธรรมตรี. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย. ประภาศรี สีหอำไพ.(๒๕๓๕) พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระเทพเวที(ป.อ.ปยุตฺโต).. (๒๕๓๓). จริยธรรมกับชีวิต. พระนครศรีอยุธยา : สหวิทยาศรีอยุธยา.

พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตฺโต). (๒๕๓๕). การศึกษาเพื่ออารยธรรมที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (๒๕๓๗). พุทธวิธีแก้ปัญหาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑. กรุงเทพฯ : สหธรรมมิก.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (๒๕๔๓). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (๒๕๔๓). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระราชวรมุนี(ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (๒๕๑๘). ปรัชญาการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.

พระราชวรมุนี(ประยุทธ์ ฐมฺมจิตฺโต). (๒๕๓๕). พุทธธรรมกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาจารย์ ๘๗.

พระราชวรมุนี(ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (๒๕๓๕). พุทธธรรมฉบับขยายความ. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.

พิรุณ วุฑฒิชมฺโม(ตะเนาวี). (๒๕๔๖). การพัฒนาบุคลิกภาพในพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ.(๒๕๑๘). การศึกษาสมบุรณ์แบบ. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

พัฒนาพร ไชยสิทธิ. (๒๕๔๕). ผลการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ใช้รูปแบบการเรียนตามแนวคิด ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๒๕๔๗). โรงเรียนวิถีพุทธ. กรุงเทพฯ :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (๒๕). เอกสารการสอดชุดวิชา จริยศึกษา. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ ๖-๑๐. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มานิช ตันชนวิชัย. (๒๕). การศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๒๕). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์

วรนุช เมื่อนพลอย.(๒๕๓๗). ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ใน
โรงเรียนเขตเมืองกับโรงเรียนเขตชนบทของจังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วาสนา ต๊ะกาบโค.(๒๕๔๘). การประเมินการดำเนินงานโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ส. ศิวรักษ์. (๒๕๒๖). พุทธทัศนะเพื่อการสร้างสรรค์สังคมใหม่. กรุงเทพฯ : เทียนวรรณ .

สกกล เกตุทอง.(๒๕๔๕). การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการกาประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๗. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมจิต แก้วแสงขวัญ. (๒๕๔๖). การประเมินโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏนครปฐม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๒๕). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและ
ลักษณะ : การฝึกฝนกาย วาจา ใจ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช ตำราอยุธยาธุรกิจ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (๒๕๔๘). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ : สกศ.

สุมน อมรวิวัฒน์. (๒๕๓๗). สมบัติทิพย์ของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริยา เข็นทองหลง.(๒๕๓๗). เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียน
ผดุงวิทย์(วัดศรีบุญเรือง) จังหวัดลำปาง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวรรณ เพชรนิล. (๒๕๓๖). พุทธปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

โสภา สามแก้ว.(๒๕๔๑) ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนบ้านหนองปิด สังกัด

สำนักงานการศึกษาอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

หวน พิณรุฬพันธ์. (๒๕๒๕). การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน. กรุงเทพฯ :

อักษรบัณฑิต.